Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1342/2008,**

annettu 18 päivänä joulukuuta 2008,

turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta ja asetuksen (EY) N:o 423/2004 kumoamisesta

(EUVL L 348, 24.12.2008, s. 20)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009 annettu 20 päivänä marraskuuta 2009	L 343	1	22.12.2009
►**M2**	Neuvoston asetus (EU) N:o 1243/2012, annettu 19 päivänä joulukuuta 2012	L 352	10	21.12.2012
►**M3**	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2324, annettu 11 päivänä joulukuuta 2015	L 328	101	12.12.2015

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 231, 1.9.2010, s. 6 (1342/2008)

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1342/2008,

annettu 18 päivänä joulukuuta 2008,

turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta ja asetuksen (EY) N:o 423/2004 kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([1]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Turskakantojen elvytystoimenpiteistä 26 päivänä helmikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2004 ([2]) tarkoituksena on varmistaa se, että Kattegatin, Pohjanmeren sekä Skagerrakin ja itäisen Englannin kanaalin, Skotlannin länsipuolisen alueen ja Irlanninmeren turskakannat elpyvät kooltaan tutkijoiden suosittelemille varovaisuusperiaatteen mukaisille turvallisille tasoille 5–10 vuoden aikavälillä.

(2) Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) hiljattain antamasta tieteellisestä lausunnosta on käynyt ilmi, että turskasaaliiden vähennykset, jotka perustuvat suurimpien sallittujen saaliiden (TAC), teknisten toimenpiteiden ja pyyntiponnistuksen hallintaa koskevien täydentävien toimenpiteiden – seuranta ja valvonta laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän turskan pyynnin ja saaliiden purkamisen ehkäisemiseksi mukaan luettuna – yhteisvaikutukseen, eivät ole alkuunkaan riittäneet vähentämään kalastuskuolevuutta turskakantojen elpymisen edellyttämille tasoille, eikä yksikään asetuksen (EY) N:o 423/2004 soveltamisalaan kuuluvasta neljästä turskakannasta ole osoittanut selviä merkkejä elpymisestä, vaikka Pohjanmeren kannat osoittavatkin joitakin kohentumisen merkkejä.

(3) Järjestelmän tehostaminen ja pitkän aikavälin suunnitelman käyttöönotto on ilmeisesti tarpeen, jotta turskakantoja hyödynnettäisiin kestävästi kestävän enimmäistuoton pohjalta.

(4) Erityisesti meriekosysteemien pitkän aikavälin suuntauksia koskevissa viimeaikaisissa tieteellisissä arvioissa todetaan, ettei suotavia pitkän aikavälin biomassatasoja pystytä vahvistamaan tarkasti. Tämän vuoksi pitkän aikavälin suunnitelman tavoite olisi muutettava biomassaperusteisesta tavoitteesta kalastuskuolevuuteen perustuvaksi tavoitteeksi, jota olisi sovellettava myös sallittuun pyyntiponnistukseen.

(5) Pohjanmeren turskakanta jaetaan Norjan kanssa ja sitä hallinnoidaan yhteisesti. Tässä asetuksessa säädetyissä toimenpiteissä olisi otettava asianmukaisesti huomioon Euroopan talousyhteisön ja Norjan kuningaskunnan välisen kalastussopimuksen ([3]) mukaisesti Norjan kanssa käydyt neuvottelut.

([1]) Lausunto annettu 21. lokakuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([2]) EUVL L 70, 9.3.2004, s. 8.
([3]) EYVL L 226, 29.8.1980, s. 48.

▼B

(6) Siltä varalta, että tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) ei pysty antamaan TACia koskevaa lausuntoa, koska saatavilla ei ole riittävän tarkkoja ja edustavia tietoja, olisi vahvistettava säännökset sen varmistamiseksi, että TAC voidaan vahvistaa johdonmukaisesti silloinkin, kun tietoja on saatu puutteellisesti.

(7) Kalastuskuolevuuteen liittyvien tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi ja siihen vaikuttamiseksi, että poisheitetyt saaliit ovat mahdollisimman vähäiset, myös kalastusmahdollisuudet pyyntiponnistuksena ilmaistuna olisi vahvistettava monivuotisen strategian mukaisille tasoille. Tällaiset kalastusmahdollisuudet olisi mahdollisuuksien mukaan määriteltävä pyydystyypeittäin vallitsevien kalastuskäytänteiden perusteella. On tarkoituksenmukaista tarkastella määräajoin hallintajärjestelmän tehokkuutta ja varmistaa erityisesti se, että pyyntiponnistuksen sääntelyä koskevaa järjestelmää tarkistetaan, kun turskakannat saavuttavat tason, joka sallii kestävän enimmäistuoton mukaisen hyödyntämisen.

(8) Käyttöön olisi otettava uusia mekanismeja, joilla kalastajia kannustetaan mukaan ohjelmiin, joilla pyritään välttämään turskan pyyntiä. Ohjelmat turskasaaliiden välttämiseksi tai poisheitetyn saaliin vähentämiseksi onnistuvat todennäköisesti paremmin, jos ne kehitetään yhteistyössä kalatalousalan kanssa. Näin ollen tällaisia jäsenvaltioiden kanssa kehitettäviä ohjelmia olisi pidettävä tehokkaana keinona edistää kestävyyttä ja niiden kehittämistä olisi edistettävä. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi jaettava luvat turskakantojen pyyntiin siten, että se kannustaa kalastajia pyytämään tavalla, joka johtaa valikoivampaan kalastukseen ja joka on ympäristölle vaarattomampi.

(9) Pyyntirajojen vahvistaminen ja jakaminen, kantojen vähimmäistasojen ja varovaisuusperiaatteen mukaisten tasojen sekä kalastuskuolevuuden tasojen vahvistaminen samoin kuin kunkin pyyntiponnistusryhmän suurimman sallitun pyyntiponnistuksen määrittäminen jäsenvaltiokohtaisesti ja tiettyjen alusryhmien jättäminen tässä asetuksessa säädetyn pyyntiponnistusjärjestelmän ulkopuolelle ovat ensisijaisen tärkeitä yhteisen kalastuspolitiikan toimenpiteitä. On tarkoituksenmukaista, että neuvosto varaa itselleen oikeuden käyttää suoraan täytäntöönpanovaltaa näiden nimenomaisten asioiden osalta.

(10) Tiettyjen tämän asetuksen säännösten täytäntöönpanoa varten tarvittavista toimenpiteistä ja erityisesti niistä, jotka liittyvät pyyntiponnistusrajojen mukauttamiseen neuvoston vahvistaman suurimman sallitun pyyntiponnistuksen puitteissa, olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(11) Yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2847/93 ([2]) säädettyjen valvontatoimenpiteiden lisäksi olisi otettava käyttöön valvontatoimenpiteitä tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden noudattamisen varmistamiseksi.

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

▼B

(12) Olisi vahvistettava säännöt tällä asetuksella käyttöön otetun pitkän aikavälin suunnitelman määrittelemiseksi elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ([1]) 5 artiklassa ja Euroopan kalatalousrahastosta 27 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 ([2]) 21 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetuksi elvytyssuunnitelmaksi tai vaihtoehtoisesti asetuksen (EY) N:o 2371/2002 6 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1198/2006 1 artiklan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetuksi hoitosuunnitelmaksi ottaen huomioon kyseessä olevien kantojen tilan.

(13) Asetus (EY) N:o 423/2004 olisi kumottava ja korvattava tällä asetuksella,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan suunnitelma neljää, seuraavia maantieteellisiä alueita vastaavaa turskakantaa varten:

a) Kattegat;

b) Pohjanmeri, Skagerrak ja itäinen Englannin kanaali;

c) Skotlannin länsipuolinen alue;

d) Irlanninmeri;

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 3 artiklassa vahvistettujen määritelmien lisäksi seuraavia määritelmiä:

a) ’pyyntiponnistusryhmällä’ tarkoitetaan jäsenvaltion hallinnollista yksikköä, jolle asetetaan suurin sallittu pyyntiponnistus. Se määritellään liitteessä I mainittuna pyydysryhmänä ja alueena;

b) ’yhdistetyllä pyyntiponnistusryhmällä’ tarkoitetaan jäsenvaltioiden kaikkien pyyntiponnistusryhmien yhdistelmää, jolla on sama pyydysryhmä ja alue;

c) ’saaliilla pyyntiponnistusyksikköä kohti’ tarkoitetaan elopainona ilmaistun turskan määrää, joka on pyydetty yhdellä kilowattipäivinä ilmaistulla pyyntiponnistusyksiköllä yhden vuoden aikana;

d) ’asianmukaisilla ikäryhmillä’ tarkoitetaan turskan ikää 3, 4 ja 5 Kattegatissa, turskan ikää 2, 3 ja 4 Irlanninmerellä, Pohjanmerellä, Skagerrakissa ja itäisessä Englannin kanaalissa, turskan ikää 2, 3, 4 ja 5 Skotlannin länsipuolisella alueella, tai muita STECF:n lausunnossaan asianmukaisina pitämiä ikäryhmiä.

([1]) EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.
([2]) EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1.

▼B

3 artikla

Maantieteelliset määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia maantieteellisten alueiden maantieteellisiä määritelmiä:

a) ’Kattegat’ tarkoittaa sitä ICES:n rajaaman alueen III a osaa, joka rajoittuu pohjoisessa viivaan Skagenin majakasta Tistlarnan majakkaan ja tästä pisteestä lähimpään pisteeseen Ruotsin rannikolla sekä etelässä viivoihin Hasenøresta Gnibens Spidsiin, Korshagesta Spodsbjergiin ja Gilbjerg Hovedista Kulleniin;

b) ’Pohjanmeri’ tarkoittaa ICES-suuraluetta IV ja sitä ICES-alueen III a osaa, joka ei kuulu Skagerrakiin ja Kattegatiin, sekä sitä ICES-alueen II a osaa, joka sijaitsee jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesialueilla;

c) ’Skagerrak’ tarkoittaa sitä ICES-alueen III a osaa, joka rajoittuu lännessä viivaan Hanstholmin majakasta Lindesnesin majakkaan ja etelässä viivaan Skagenin majakasta Tistlarnan majakkaan sekä tästä pisteestä lähimpään pisteeseen Ruotsin rannikolla;

d) ’itäinen Englannin kanaali’ tarkoittaa ICES-aluetta VII d;

e) ’Irlanninmeri’ tarkoittaa ICES-aluetta VII a;

f) ’Skotlannin länsipuolinen alue’ tarkoittaa ICES-aluetta VI a ja sitä ICES-alueen V b osaa, joka sijaitsee jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesialueilla.

4 artikla

Pyyntiponnistuksen laskeminen

Tässä asetuksessa alusryhmän pyyntiponnistus lasketaan aluskohtaisten kilowatteina ilmaistujen kapasiteettilukujen tulojen ja kunkin aluksen liitteessä I mainitulla alueella viettämien päivien lukumäärän summana. Alueellaolopäivällä tarkoitetaan mitä tahansa yhtäjaksoista 24 tunnin ajanjaksoa (tai sen osaa), jonka aikana alus on kyseisellä alueella ja poissa satamasta.

5 artikla

Suunnitelman tarkoitus

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetulla suunnitelmalla varmistetaan turskakantojen kestävä hyödyntäminen kestävän enimmäistuoton mukaisesti.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukainen tavoite saavutetaan, kun turskan kalastuskuolevuus pidetään asianmukaisissa ikäryhmissä seuraavana:

Kanta	Kalastuskuolevuus
Kattegatin turska	0,4
Skotlannin länsipuolisen alueen turska	0,4
Irlanninmeren turska	0,4

▼B

3. Edellä olevan 1 kohdan mukainen tavoite saavutetaan Pohjanmeren, Skagerrakin ja itäisen Englannin kanaalin turskakantojen osalta, kun turskan kalastuskuolevuus pidetään 8 artiklassa tarkoitetulla tasolla asianmukaisissa ikäryhmissä.

II LUKU

SUURIMMAT SALLITUT SAALIIT

6 artikla

Alin ja varovaisuusperiaatteen mukainen taso

Turskakantojen alin kutukannan biomassataso ja varovaisuusperiaatteen mukainen kutukannan biomassataso ovat seuraavat:

Kanta	Alin kutukannan biomassataso tonneina	Varovaisuusperiaatteen mukainen kutukannan biomassataso tonneina
Kattegatin turska	6 400	10 500
Pohjanmeren, Skagerrakin ja itäisen Englannin kanaalin turska	70 000	150 000
Skotlannin länsipuolisen alueen turska	14 000	22 000
Irlanninmeren turska	6 000	10 000

7 artikla

Kattegatin, Skotlannin länsipuolisen alueen ja Irlanninmeren turskakantojen TACien vahvistamismenettely

1. Neuvosto päättää vuosittain seuraavan vuoden TACista jokaisen Kattegatin, Skotlannin länsipuolisen alueen ja Irlanninmeren turskakannan osalta. TAC lasketaan vähentämällä seuraavat määrät turskan kokonaispoistumasta, jonka STECF arvioi vastaavan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua kalastuskuolevuutta:

a) kalamäärä, joka vastaa asianomaisen turskakannan arvioituja poisheitettyjä saaliita;

b) tarvittaessa määrä, joka vastaa kalastuksen aiheuttaman turskan kuolevuuden muita syitä ja joka vahvistetaan komission ehdotuksen perusteella.

2. STECF:n lausuntoon perustuvan TACin on täytettävä kaikki seuraavat edellytykset:

a) jos STECF ennustaa, että kannan koko on 1 päivänä tammikuuta TACin soveltamisvuonna alle 6 artiklassa vahvistetun alimman kutukannan biomassatason, kalastuskuolevuutta on vähennettävä TACin soveltamisvuonna 25 prosenttia verrattuna edeltävän vuoden kalastuskuolevuuteen;

b) jos STECF ennustaa, että kannan koko on 1 päivänä tammikuuta TACin soveltamisvuonna alle 6 artiklassa säädetyn varovaisuusperiaatteen mukaisen kutukannan biomassatason ja vähintään yhtä suuri kuin 6 artiklassa vahvistettu alin kutukannan biomassataso, kalastuskuolevuutta on vähennettävä TACin soveltamisvuonna 15 prosenttia verrattuna edeltävän vuoden kalastuskuolevuuteen; sekä

▼B

c) jos STECF ennustaa, että jos kannan koko on 1 päivänä tammikuuta TACin soveltamisvuonna vähintään yhtä suuri kuin 6 artiklassa säädetty varovaisuusperiaatteen mukainen kutukannan biomassataso, kalastuskuolevuutta on vähennettävä TACin soveltamisvuonna 10 prosenttia verrattuna edeltävän vuoden kalastuskuolevuuteen.

3. Jos 2 kohdan b ja c alakohdan soveltaminen johtaisi STECF:n lausunnon perusteella kalastuskuolevuuteen, joka on alhaisempi kuin 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kalastuskuolevuus, neuvosto vahvistaa TACin tasolle, jonka seurauksena kalastuskuolevuus on 5 artiklan 2 kohdan mukainen.

4. Antaessaan 2 ja 3 kohdan mukaisia lausuntojaan STECF olettaa, että kantaa kalastetaan TACin soveltamisvuotta edeltävänä vuonna siten, että kalastuskuolevuuden vähennys vastaa kyseisenä vuonna sovellettavaa suurimman sallitun pyyntiponnistuksen vähennystä.

5. Sen estämättä, mitä 2 kohdan a, b ja c alakohdassa sekä 3 kohdassa säädetään, neuvosto ei vahvista TACia tasolle, joka on yli 20 prosenttia pienempi tai suurempi kuin edellisvuoden TAC.

8 artikla

Pohjanmeren, Skagerrakin ja itäisen Englannin kanaalin turskakantojen TACien vahvistamismenettely

1. Neuvosto päättää vuosittain seuraavan vuoden TACeista jokaisen Pohjanmeren, Skagerrakin ja itäisen Englannin kanaalin turskakannan osalta. TACit lasketaan soveltamalla 7 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä vähennyssääntöjä.

2. TACit lasketaan aluksi 3 ja 5 kohdan mukaisesti. Siitä vuodesta alkaen, jona 3 ja 5 kohtaa soveltamalla vahvistetut TACit alittavat 4 ja 5 kohtaa soveltamalla vahvistetut TACit, TACit lasketaan 4 ja 5 kohdan mukaisesti.

3. TACit eivät saa aluksi ylittää sitä kalastuskuolevuutta vastaavaa tasoa, joka on asianmukaisten ikäryhmien vuoden 2008 kalastuskuolevuutta koskevan arvion murto-osa seuraavasti: 75 prosenttia vuoden 2009 TACien osalta, 65 prosenttia vuoden 2010 TACien osalta, ja soveltaen seuraavina vuosina peräkkäin 10 prosentin vähennystä;

4. Jos kannan koko myöhemmin on TACien soveltamisvuotta edeltävän vuoden 1 päivänä tammikuuta:

a) suurempi kuin varovaisuusperiaatteen mukainen kutukannan biomassataso, TACien on vastattava kalastuskuolevuutta 0,4 asianomaisilla ikäryhmillä;

b) alimman kutukannan biomassatason ja varovaisuusperiaatteen mukaisen kutukannan biomassatason välillä, TACit eivät saa ylittää tasoa, joka vastaa kalastuskuolevuutta asianomaisilla ikäryhmillä seuraavaa kaavaa vastaavasti:

   0,4 – (0,2 * (varovaisuusperiaatteen mukainen kutukannan biomassataso – kutukannan biomassataso) / (varovaisuusperiaatteen mukainen kutukannan biomassataso – alin kutukannan biomassataso);

c) yhtä suuri tai pienempi kuin kutukannan biomassatason raja, TAC ei saa ylittää tasoa, joka vastaa kalastuskuolevuutta 0,2 asianomaisilla ikäryhmillä.

▼B

5. Sen estämättä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään, neuvosto ei vahvista vuoden 2010 ja sitä seuraavien vuosien TACeja tasolle, joka on yli 20 prosenttia pienempi tai suurempi kuin edellisvuoden TACit.

6. Kun 1 kohdassa tarkoitettua turskakantaa on hyödynnetty kolmena peräkkäisenä vuotena lähellä kalastuskuolevuuden tasoa 0,4, komissio arvioi tämän artiklan soveltamista ja ehdottaa tarvittaessa asianmukaisia toimenpiteitä sen muuttamiseksi, jotta varmistetaan kestävän enimmäistuoton mukainen hyödyntäminen.

▼M2

9 artikla

Erityinen menettely TACien vahvistamiseksi

1. Jos TACeja ei pystytä riittävän täsmällisten tietojen puuttuessa vahvistamaan 7 artiklan mukaisesti, Kattegatin, Skotlannin länsipuolisen alueen ja Irlanninmeren turskakantojen TACit on vahvistettava tieteellisissä lausunnoissa osoitetuille tasoille. Jos tieteellisissä lausunnoissa osoitettu taso on kuitenkin yli 20 prosenttia suurempi kuin edellisvuoden TACit, TACit vahvistetaan lisäämällä 20 prosenttia edellisvuoden TACeihin, tai jos tieteellisissä lausunnoissa osoitettu taso on yli 20 prosenttia pienempi kuin edellisvuoden TACit, TACit vahvistetaan tekemällä 20 prosentin vähennys edellisvuoden TACeihin.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos tieteelliset lausunnot osoittavat, että kohdennettua kalastusta ei pitäisi harjoittaa ja että

a) sivusaaliit olisi minimoitava tai vähennettävä mahdollisimman alhaiselle tasolle; ja/tai

b) turskasaaliit olisi vähennettävä mahdollisimman alhaiselle tasolle,

neuvosto voi päättää olla soveltamatta TACin vuosittaista mukautusta seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina, edellyttäen että vahvistettu TAC koskee ainoastaan sivusaaliita.

3. Jos TACeja ei pystytä riittävän täsmällisten tietojen puuttuessa vahvistamaan 8 artiklan mukaisesti, Pohjanmeren, Skagerrakin ja itäisen Englannin kanaalin turskakantojen TACit on vahvistettava soveltamalla soveltuvin osin tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa, ellei Norjan kanssa käytävien neuvottelujen tuloksena päädytä muuhun TACien tasoon.

4. Kun tieteelliset lausunnot osoittavat, että 8 artiklan 1–4 kohdassa esitettyjä sääntöjä soveltamalla ei voida saavuttaa suunnitelman tavoitteita, neuvosto voi sen estämättä, mitä edellä mainituissa säännöksissä säädetään, päättää vaihtoehtoisesta TACin tasosta.

▼B

10 artikla

Toimien mukauttaminen

1. Kun 5 artiklan 2 kohdan kalastuskuolevuustavoite on saavutettu tai jos tämä tavoite tai 6 artiklan alin ja varovaisuusperiaatteen mukainen kutukannan biomassataso taikka 7 artiklan 2 kohdassa annetut kalastuskuolevuusluvut eivät STECF:n lausunnon mukaan ole enää asianmukaisia kantojen ehtymisen riskin säilyttämiseksi vähäisenä ja enimmäistuoton säilyttämiseksi kestävänä, neuvosto päättää tasojen uusista arvoista.

▼B

2. Jos jokin turskakanta ei STECF:n lausunnon mukaan ole asianmukaisesti elpymässä, neuvosto tekee päätöksen, jossa

a) vahvistetaan asianomaisen kannan TAC pienemmäksi kuin 7, 8 ja 9 artiklassa säädetään;

b) vahvistetaan suurin sallittu pyyntiponnistus pienemmäksi kuin 12 artiklassa säädetään;

c) vahvistetaan tarvittaessa niihin liittyvät edellytykset.

III LUKU

PYYNTIPONNISTUKSEN RAJOITTAMINEN

11 artikla

Pyyntiponnistusjärjestelmä

1. Edellä 7, 8 ja 9 artiklassa tarkoitettuja TACeja täydennetään pyyntiponnistusjärjestelmällä, jossa kalastusmahdollisuudet jaetaan jäsenvaltioille vuosittain pyyntiponnistuksena ilmaistuna.

2. Neuvosto voi komission ehdotuksesta ja 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden toimittamien tietojen ja STECF:n antamien lausuntojen perusteella jättää tietyt alusryhmät pyyntiponnistusjärjestelmän ulkopuolelle edellyttäen, että:

a) turskasaaliista ja poisheitetyistä määristä on saatavilla asianmukaiset tiedot, jotta STECF voi arvioida kunkin asianomaisen alusryhmän saamien turskasaaliiden prosenttiosuuden;

b) turskasaaliiden prosenttiosuus sellaisena kuin STECF on sen arvioinut, ei ylitä 1,5:tä prosenttia kunkin asianomaisen alusryhmän kokonaissaaliista; sekä

c) kyseisten alusryhmien ottaminen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin olisi kohtuuton hallinnollinen rasite verrattuna kokonaisvaikutukseen, joka niillä on turskakantoihin.

Jos STECF:n ei ole mahdollista arvioida, että nämä edellytykset täyttyvät, neuvosto ottaa kunkin asianomaisen alusryhmän pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava vuosittain asianmukaiset tiedot komissiolle ja STECF:lle sen vahvistamiseksi, että edellä mainitut edellytykset on täytetty ja että ne täyttyvät komission hyväksymien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

12 artikla

Pyyntiponnistuksen jakaminen

1. Neuvosto päättää vuosittain kunkin pyyntiponnistusryhmän suurimman sallitun pyyntiponnistuksen jäsenvaltiokohtaisesti.

2. Suurin sallittu pyyntiponnistus lasketaan seuraavasti vahvistetun perustason avulla:

a) tämän asetuksen ensimmäisenä soveltamisvuonna perustasoksi vahvistetaan STECF:n lausunnon perusteella kunkin pyyntiponnistusryhmän osalta vuosien 2004–2006 tai 2005–2007 keskimääräinen pyyntiponnistus ilmaistuna kilowattipäivinä sen mukaan, kummalle ajanjaksolle asianomainen jäsenvaltio antaa etusijan;

▼B

b) tämän asetuksen seuraavina soveltamisvuosina perustasona on edellisvuoden suurin sallittu pyyntiponnistus.

3. Pyyntiponnistusryhmistä, joihin sovelletaan suurimman sallitun pyyntiponnistuksen vuosittaista mukautusta, päätetään seuraavin perustein:

a) Alusten kussakin pyyntiponnistusryhmässä pyytämät turskasaaliit arvioidaan niiden tietojen perusteella, jotka jäsenvaltiot antavat kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista yhteisön puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta 25 päivänä helmikuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 199/2008 18,19 ja 20 artiklan mukaisesti ([1]).

b) Kunkin tämän asetuksen liitteessä I määritellyn alueen osalta on toimitettava luettelo yhdistetyistä pyyntiponnistusryhmistä ja niiden saamista turskasaaliista, mukaan lukien poisheitetyt saaliit. Kunkin pyyntiponnistusryhmän turskasaaliit luetteloidaan suuruusjärjestyksessä.

c) Edellä olevan b alakohdan mukaan laadittujen luetteloiden kumulatiiviset turskasaaliit lasketaan seuraavasti. Summa lasketaan kunkin yhdistetyn pyyntiponnistusryhmän osalta kyseisen pyyntiponnistusryhmän turskasaaliista ja turskasaaliista, jotka kaikki yhdistetyt pyyntiponnistusryhmät ovat merkinneet luetteloon aikaisemmin.

d) Edellä olevan c alakohdan mukaan lasketut kumulatiiviset saaliit lasketaan prosentteina saman alueen yhdistettyjen pyyntiponnistusryhmien kokonaisturskasaaliista.

▼M2

4. Jos 3 kohdan d alakohdan mukaisesti laskettujen kumulatiivisten saaliiden prosenttiosuus yhdistettyjen pyyntiponnistusryhmien osalta on vähintään 20 prosenttia, sovelletaan vuosittaisia mukautuksia. Kyseisten ryhmien suurin sallittu pyyntiponnistus lasketaan seuraavasti:

a) jos sovelletaan 7 tai 8 artiklaa, perustasoon tehdään sama prosenttimukautus kuin mainituissa artikloissa tarkoitettu mukautus kalastuskuolevuuteen;

b) jos sovelletaan 9 artiklaa, tehdään sama pyyntiponnistuksen prosenttimukautus kuin TACin mukautus edellisvuoteen nähden.

▼B

5. Muiden kuin 4 kohdassa tarkoitettujen pyyntiponnistusryhmien suurin sallittu pyyntiponnistus säilytetään perustasolla.

▼M2

6. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, neuvosto voi päättää olla soveltamatta suurimman sallitun pyyntiponnistuksen vuosittaista mukautusta seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina, jos suurinta sallittua pyyntiponnistusta on alennettu neljänä peräkkäisenä vuotena.

([1]) EUVL L 60, 5.2.2008, s. 1.

▼B

13 artikla

Lisäpyyntiponnistuksen jakaminen erittäin valikoiville pyydyksille ja turskanpyyntiä välttäville kalastusmatkoille

1. Jäsenvaltiot voivat lisätä suurinta sallittua pyyntiponnistusta niiden pyyntiponnistusryhmien osalta, joiden pyyntiponnistusta on mukautettu 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja joita koskevat 2–7 kohdassa säädetyt edellytykset.

2. Suurinta sallittua pyyntiponnistusta voidaan lisätä pyyntiponnistusryhmissä, joissa yhden tai useamman aluksen kalastustoiminta:

a) toteutetaan pitämällä aluksella vain yhtä säänneltyä pyydystä, jonka tekniset ominaisuudet STECF:n arvioiman tieteellisen tutkimuksen mukaisesti johtavat siihen, että saaliissa on alle 1 prosenttia turskaa (erittäin valikoiva pyydys); tai

b) johtaa siihen, että saalissa on alle 5 prosenttia turskaa kalastusmatkaa kohden (turskanpyyntiä välttävä kalastusmatka);

c) hoidetaan noudattaen suunnitelmaa turskasaaliiden välttämiseksi tai poisheitetyn saaliin vähentämiseksi niin, että turskan kalastuskuolevuus vähenee osallistuvien alusten parissa vähintään yhtä paljon kuin 12 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu pyyntiponnistuksen mukautus; tai

d) toteutetaan Skotlannin länsipuoliselta alueelta länteen viivasta, jonka muodostavat liitteessä IV vahvistetut WGS84-koordinaattijärjestelmän mukaisesti mitatut peräkkäisten pisteiden kautta kulkevat loksodromit, edellyttäen että osallistuvat alukset on varustettu alusten satelliittiseurantajärjestelmällä (VMS).

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen alusten tarkkailua lisätään, erityisesti mitä tulee:

a) erittäin valikoivien pyydysten yksinomaiseen käyttöön kyseisillä kalastusmatkoilla 2 kohdan a alakohdan mukaisesti;

b) poisheitettyihin saaliisiin 2 kohdan b alakohdan mukaisesti;

c) kalastuskuolevuuden vähenemiseen 2 kohdan c alakohdan mukaisesti;

d) saaliisiin ja poisheitettyihin määriin alueella 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetusta viivasta länteen,

ja niiden on toimitettava säännöllisesti tietoja jäsenvaltiolleen mainituissa alakohdissa säädettyjen erityisedellytysten noudattamisen osalta.

4. Pyyntiponnistuksen lisääminen tämän artiklan nojalla lasketaan jokaisen asianomaiseen pyyntiponnistusryhmään kuuluvan 2 kohdan a, b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen erityisedellytysten nojalla toimivan aluksen osalta, eikä se saa olla suurempi kuin määrä, joka tarvitaan korvaamaan 12 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu pyyntiponnistuksen mukautus kyseisessä toiminnassa käytettyjen pyydysten osalta.

5 Kaikki jäsenvaltioiden tekemät lisäykset pyyntiponnistuksiin on ilmoitettava komissiolle huhtikuun 30 päivään mennessä sinä vuonna, jolloin korvaus pyyntiponnistuksen mukautuksesta suoritetaan. Ilmoitukseen on sisällyttävä yksityiskohtaiset tiedot aluksista, jotka toimivat

▼B

2 kohdan a, b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen erityisedellytysten nojalla, pyyntiponnistus, jonka jäsenvaltio odottaa alusten toteuttavan kyseisen vuoden aikana, sekä edellytykset, joiden nojalla alusten pyyntiponnistusta seurataan, valvontajärjestelyt mukaan lukien.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään maaliskuun 1 päivään mennessä edellisen vuoden toiminnassa käytettyjen pyyntiponnistusten määrät.

7. Komissio pyytää STECF:ia vertaamaan vuosittain 2 kohdan c alakohdan soveltamisesta mahdollisesti johtuvaa turskan kuolevuuden vähenemistä siihen vähenemiseen, jonka se olisi odottanut syntyvän 12 artiklan 4 kohdassa tarkoitetusta pyyntiponnistuksen mukautuksesta. Komissio voi tämän lausunnon perusteella ehdottaa pyyntiponnistuksen mukautuksia, joita voidaan soveltaa asianmukaiseen pyydysryhmään seuraavana vuonna.

14 artikla

Jäsenvaltioiden velvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on päätettävä lippunsa alla purjehtivien alusten osalta menetelmästä, jolla suurin sallittu pyyntiponnistus jaetaan yksittäisille aluksille tai alusryhmille, esimerkiksi seuraavien kriteerien perusteella:

a) hyvien kalastuskäytänteiden edistäminen, mukaan lukien tiedonkeruun parantaminen, poisheitetyn saaliin vähentäminen ja nuoriin kaloihin kohdistuvan vaikutuksen saattaminen mahdollisimman vähäiseksi;

b) osallistuminen yhteistyöohjelmiin turskan turhien sivusaaliiden välttämiseksi;

c) vähäiset ympäristövaikutukset, mukaan lukien polttoaineen kulutus ja kasvihuonekaasupäästöt;

d) oikeasuhteisuus, kun kyseessä on kalastusmahdollisuuksien jakaminen saaliskiintiöinä.

2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä kunkin tämän asetuksen liitteessä I mainitun alueen osalta erityiskalastuslupia koskevista yleisistä säännöksistä 27 päivänä kesäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1627/94 ([1]) mukainen erityiskalastuslupa niille lippunsa alla purjehtiville aluksille, jotka harjoittavat kalastustoimintaa kyseisellä alueella käyttäen pyydystä, joka kuuluu johonkin tämän asetuksen liitteessä I mainituista pyydysryhmistä.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti erityiskalastusluvan saaneiden alusten kokonaiskapasiteetti konetehona (kW) ilmaistuna ei saa minkään liitteessä I mainitun alueen osalta ylittää niiden alusten enimmäiskapasiteettia, jotka olivat toiminnassa vuosina 2006 ja 2007 ja käyttivät säänneltyä pyydystä ja kalastivat kyseisellä maantieteellisellä alueella.

4. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo aluksista, joilla on 2 kohdassa tarkoitettu erityislupa, sekä saatettava se komission ja muiden jäsenvaltioiden saataville virallisella verkkosivustollaan.

([1]) EYVL L 171, 6.7.1994, s. 7.

▼B

15 artikla

Pyyntiponnistuksen sääteleminen

Jäsenvaltioiden on seurattava laivastonsa kapasiteettia ja toimintaa pyyntiponnistusryhmittäin ja ryhdyttävä tarkoituksenmukaisiin toimiin, jos 12 artiklan mukaisesti vahvistettu pyyntiponnistuksen sallittu enimmäistaso on ylittymässä, jotta varmistetaan, ettei pyyntiponnistus ylitä asetettuja rajoja.

16 artikla

Suurimman sallitun pyyntiponnistuksen vaihtaminen jäsenvaltioiden kesken ja sen järjestäminen uudelleen

1. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat mukauttaa 11 artiklan mukaisesti vahvistettua suurinta sallittua pyyntiponnistusta, ottaen huomioon:

a) asetuksen (EY) N:o 2371/2002 20 artiklan 5 kohdan mukaisesti tehdyt kiintiövaihdot; sekä

b) asetuksen (EY) N:o 2371/2002 23 artiklan 4 kohdan ja asetuksen (ETY) N:o 2847/93 21 artiklan 4 kohdan, 23 artiklan 1 kohdan ja 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyt uudelleenjaot ja/tai vähennykset.

2. Jäsenvaltio, joka luopuu kiintiön vaihdosta jollakin 3 artiklassa mainituista alueista, voi mukauttaa 12 artiklan mukaisesti vahvistettua suurinta sallittua pyyntiponnistusta siinä laajuudessa, jossa kyseinen jäsenvaltio suoritti vaihdot viiteajanjaksona 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun perustason asettamiseksi, ja sikäli kuin sen on toteutettava lisäponnistusta jossain asianomaisista pyyntiponnistusryhmistä käyttääkseen takaisin saamansa kiintiön. Jäsenvaltion, joka on palauttanut kiintiön kiintiön takaisin saavalle jäsenvaltiolle, on pyyntiponnistuksen uudelleen järjestämisen lisäksi vähennettävä suurinta sallittua pyyntiponnistusta määrällä, joka vastaa sitä alentunutta kiintiömäärää, joka sen pyyntiponnistusryhmillä on kalastukseen käytettävissä, jollei kiintiön palauttanut jäsenvaltio käyttänyt vastaavaa pyyntiponnistusta edellä mainitun perustason asettamiseksi.

3. Sen estämättä, mitä 17 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vuonna 2009 muuttaa pyyntiponnistusjakoaan siirtämällä pyyntiponnistusta ja kalastuskapasiteettia 3 artiklassa tarkoitettujen maantieteellisten alueiden välillä edellyttäen, että siirto koskee 13 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua kalastustoimintaa. Tällaiset siirrot on ilmoitettava komissiolle. Edellä 12 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua pyyntiponnistuksen sallittua enimmäistasoa on muutettava vastaavasti.

17 artikla

Suurimman sallitun pyyntiponnistuksen vaihtaminen pyyntiponnistusryhmien välillä

1. Jäsenvaltio voi muuttaa pyyntiponnistusjakoaan siirtämällä kalastuskapasiteettia pyyntiponnistusryhmien välillä 2–5 kohdassa säädetyin edellytyksin.

▼B

2. Siirto sallitaan pyydysryhmien mutta ei maantieteellisten alueiden välillä edellyttäen, että kyseinen jäsenvaltio antaa komissiolle tiedot luovuttavan ja vastaanottavan pyydysryhmänsä saaliista pyyntiponnistusyksikköä kohti (CPUE) kolmen viimeisen vuoden keskiarvona.

3. Jos luovuttavan pyydysryhmän saalis pyyntiponnistusyksikköä kohti (CPUE) on suurempi kuin vastaanottavan pyydysryhmän, siirto on yleensä tehtävä sen mukaisesti, että yksi kilowattipäivä vastaa yhtä kilowattipäivää.

4. Jos luovuttavan pyydysryhmän saalis pyyntiponnistusyksikköä kohti (CPUE) on pienempi kuin vastaanottavan pyydysryhmän, jäsenvaltion on sovellettava pyyntiponnistuksen määrään korjauskerrointa vastaanottavassa pyydysryhmässä niin, että viimeksi mainitun suurempi CPUE korvautuu.

5. Komissio pyytää STECF:ia kehittämään vakiokorjauskertoimet, joita voidaan käyttää helpottamaan pyyntiponnistuksen siirtoja pyyntiponnistusryhmien välillä, joilla on eri CPUE.

IV LUKU

SEURANTA, TARKASTUKSET JA VALVONTA

▼M1

———————

▼B

25 artikla

Nimetyt satamat

1. Jos yhteisön kalastusaluksesta aiotaan purkaa yhteisön alueella yli kaksi tonnia turskaa, aluksen päällikön on varmistettava, että purkaminen tapahtuu ainoastaan nimetyissä satamissa.

2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä satamat, joissa turskan yli kahden tonnin suuruisten aluksesta purkamisten on tapahduttava.

3. Kunkin jäsenvaltion on julkaistava julkisilla verkkosivuillaan luettelo nimetyistä satamista ja kyseisiä satamia koskevista tarkastus- ja valvontamenettelyistä sekä ehdoista ja edellytyksistä turskan määrien kirjaamiseksi ja raportoimiseksi kunkin purkamisen yhteydessä.

Komissio välittää nämä tiedot kaikille jäsenvaltioille.

▼M1

———————

▼B

V LUKU

PÄÄTÖKSENTEKO JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

30 artikla

Päätöksentekomenettely

Kun tässä asetuksessa säädetään neuvoston tekemistä päätöksistä, neuvosto tekee päätöksen määräenemmistöllä komission ehdotuksesta.

▼B

31 artikla

Liitteen I muutokset

Komissio voi STECF:n lausunnon perusteella muuttaa tämän asetuksen liitettä I asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen ja seuraavien periaatteiden mukaisesti:

a) pyyntiponnistusryhmät on vahvistettava mahdollisimman yhtenäisesti suhteessa saaliiksi saatuihin biologisiin kantoihin, kohde- tai sivulajina saadun kalan kokoon ja pyyntiponnistusryhmiin liittyvän kalastustoiminnan ympäristövaikutuksiin;

b) pyyntiponnistusryhmien määrän ja koon on oltava kustannustehokkaita suojelutarpeisiin liittyvän hallintorasitteen kannalta.

32 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt

Yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen 11 artiklan 3 kohdan sekä 14, 16 ja 17 artiklan soveltamisesta voidaan antaa asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

33 artikla

Euroopan kalatalousrahaston tukitoimet

1. Kunkin 1 artiklassa tarkoitetun neljän turskakannan osalta niinä vuosina, jolloin kanta on 6 artiklassa säädetyn asianmukaisen varovaisuusperiaatteen mukaisen kutukannan biomassatason alapuolella, monivuotisena suunnitelmana pidetään asetuksen (EY) N:o 2371/2002 5 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1198/2006 21 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettua elvytyssuunnitelmaa.

2. Kunkin 1 artiklassa tarkoitetun neljän turskakannan osalta muina kuin 1 kohdassa tarkoitettuina vuosina, monivuotisena suunnitelmana pidetään asetuksen (EY) N:o 2371/2002 6 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1198/2006 21 artiklan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitettua hoitosuunnitelmaa.

34 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio arvioi STECF:n lausunnon perusteella ja kuultuaan asianmukaista alueellista neuvoa-antavaa toimikuntaa hoitotoimenpiteiden vaikutusta kyseisiin turskakantoihin ja näiden kantojen kalastukseen viimeistään tämän asetuksen kolmantena soveltamisvuonna ja tämän asetuksen jokaisena sitä seuraavana kolmantena soveltamisvuonna, ja ehdottaa tarvittaessa asianmukaisia toimenpiteitä sen muuttamiseksi.

▼B

35 artikla

Kumoaminen

▼C1

Kumotaan asetus (EY) N:o 423/2004. Viittauksia asetuksen (EY) N:o 423/2004 säännöksiin pidetään viittauksina tämän asetuksen säännöksiin.

▼B

36 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

Pyyntiponnistusryhmät määritellään yhdellä 1 kohdassa mainitulla pyydysryhmällä ja yhdellä 2 kohdassa mainitulla maantieteellisten alueiden ryhmällä.

1. Pyydysryhmät

   a) Pohjatroolit ja nuotat (OTB, OTT, PTB, SDN, SSC, SPR), joiden silmäkoko on:

      TR1 vähintään 100 mm

      TR2 vähintään 70 mm ja alle 100 mm

      TR3 vähintään 16 mm ja alle 32 mm

   b) Puomitroolit (TBB), joiden silmäkoko on:

      BT1 vähintään 120 mm

      BT2 vähintään 80 mm ja alle 120 mm

   c) Verkot, pussiverkot (GN)

   d) Riimuverkot (GT)

   e) Pitkätsiimat (LL)

2. Maantieteellisten alueiden ryhmät:

   Tässä liitteessä sovelletaan seuraavia maantieteellisiä ryhmiä:

   a) Kattegat;

   b) i) Skagerrak;

      ii) se ICES-alueen III a osa, joka ei kuulu Skagerrakiin ja Kattegatiin;

         ICES-alue IV ja EY:n vedet ICES-alueella II a;

      iii) ICES-alue VII d;

   c) ICES-alue VII a;

▼C1

   d) ICES-alue VI a ja ICES alueella Vb sijaitsevat yhteisön vedet.

▼M3

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, pyyntiponnistuksen hallinnoinnissa 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla alueella TR2- ja TR1-pyydysryhmät katsotaan yhdeksi pyydysryhmäksi, jossa silmäkoko on vähintään 70 mm. Jäsenvaltioiden on jatkossakin raportoitava pyyntiponnistuksen toteutumisesta erikseen TR1- ja TR2-pyydysryhmien osalta, kuten neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ([1]) 33 ja 34 artiklassa edellytetään.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

▼B

LIITE II

TARKASTUKSIA KOSKEVAT ERITYISET VERTAILUARVOT

Tarkoitus

1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava tarkastuksille erityiset vertailuarvot tämän liitteen mukaisesti.

Strategia

2. Kalastustoimien tarkastukset ja valvonta on keskitettävä aluksiin, jotka pyytävät todennäköisesti turskaa. Turskan kuljetuksia ja kaupan pitämistä koskevia satunnaistarkastuksia käytetään lisäksi ristiintarkastusmekanismina, jolla testataan tarkastusten ja valvonnan tehokkuutta.

Tärkeysjärjestys

3. Eri pyydystyypit asetetaan erilaiseen tärkeysjärjestykseen riippuen siitä laajuudesta, jolla kalastusmahdollisuuksia koskevia rajoituksia laivastoihin sovelletaan. Sen vuoksi kunkin jäsenvaltion on vahvistettava omat tärkeysjärjestyksensä.

Tavoitteena olevat vertailuarvot

4. Jäsenvaltioiden on pantava tarkastussuunnitelmansa täytäntöön kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ottaen huomioon jäljempänä asetetut tavoitteet.

   Jäsenvaltioiden on eriteltävä ja kuvattava, mitä näytteenottostrategiaa sovelletaan.

   Komissio saa pyynnöstä jäsenvaltion käyttämän näytteenottosuunnitelman.

   a) Tarkastusten taso satamissa

      Pääsääntöisesti olisi saavutettava vähintään sellainen tarkkuus, joka saataisiin yksinkertaisella satunnaisotannalla, kun tarkastukset kattavat 20 prosenttia kaikista turskan purkamiskerroista jäsenvaltioissa.

   b) Kaupan pitämistä koskevien tarkastusten taso

      Huutokaupassa myytäväksi tarjotuista turskamääristä on tarkastettava 5 prosenttia.

   c) Merellä tehtävien tarkastusten taso

      Joustava vertailuarvo: vahvistetaan kunkin alueen kalastustoiminnan yksityiskohtaisen analysoinnin jälkeen. Merellä käytettävien vertailuarvojen on viitattava valvontapäivien lukumäärään merellä turskanhoitoalueella; erityisalueiden valvontapäiville voidaan vahvistaa erillinen vertailuarvo.

   d) Ilmavalvonnan taso

      Joustava vertailuarvo: vahvistetaan kunkin alueen kalastustoiminnan yksityiskohtaisen analysoinnin jälkeen ottaen huomioon jäsenvaltion käytettävissä olevat resurssit.

▼B

LIITE III

KANSALLISTEN VALVONTAOHJELMIEN SISÄLTÖ

Kansallisissa valvontaohjelmissa on pyrittävä muun muassa määrittelemään seuraavat tekijät.

1. Valvontaresurssit

   Henkilöresurssit

   a) Maissa ja merellä toimivien tarkastajien lukumäärä sekä näiden toiminta-ajankohdat ja -alueet.

   Tekniset resurssit

   b) Valvonta-alusten ja ilma-alusten lukumäärä sekä niiden toiminta-ajankohdat ja -alueet.

   Taloudelliset resurssit

   c) Henkilöresursseihin, valvonta-aluksiin ja ilma-aluksiin osoitettava talousarviomääräraha.

2. Kalastustoiminnan kirjaaminen ja ilmoitusten tekeminen sähköisesti

   Kuvaus käyttöönotetuista järjestelmistä, joilla varmistetaan 19, 23, 24 ja 25 artiklan noudattaminen.

3. Satamien nimeäminen

   Tarvittaessa luettelo nimetyistä satamista turskan purkamiseen 25 artiklan mukaisesti.

4. Ilmoitus ennen purkamista

   Kuvaus käyttöönotetuista järjestelmistä, joilla varmistetaan 24 artiklan noudattaminen.

5. Saaliiden purkamisen valvonta

   Kuvaus välineistä ja tai toteutetuista järjestelmistä, joilla varmistetaan 19, 20, 21 ja 28 artiklan säännösten noudattaminen.

6. Tarkastusmenettelyt

   Kansallisissa valvontaohjelmissa määritellään menettelyt, joita noudatetaan:

   a) suoritettaessa tarkastuksia maissa ja merellä;

   b) oltaessa yhteydessä muiden jäsenvaltioiden nimeämiin toimivaltaisiin viranomaisiin, jotka vastaavat turskaa koskevasta kansallisesta valvontaohjelmasta;

   c) toteutettaessa yhteistä valvontaa ja tarkastajien vaihtoa, mukaan lukien toisten jäsenvaltioiden vesialueilla toimivien tarkastajien valtuuksia ja toimivaltaa koskevat määrittelyt.

▼B

LIITE IV

13 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu viiva

Tämän asetuksen 13 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu viiva määritetään seuraavien peräkkäisten pisteiden kautta kulkevana loksodromina WGS84-koordinaattijärjestelmän mukaisesti:

54 °30′N, 10 °35′W

55 °20′N, 9 °50′W

55 °30′N, 9 °20′W

56 °40′N, 8 °55′W

57 °0′N, 9 °0′W

57 °20′N, 9 °20′W

57 °50′N, 9 °20′W

58 °10′N, 9 °0′W

58 °40′N, 7 °40′W

59 °0′N, 7 °30′W

59 °20′N, 6 °30′W

59 °40′N, 6 °5′W

59 °40′N, 5 °30′W

60 °0′N, 4 °50′W

60 °15′N, 4 °0′W.